

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ภายใต้สถานการณ์ของโลกยุคไร้พรมแดน และผลพวงการพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมา ทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก การนำประเทศสู่ความทันสมัย ด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ก่อให้เกิดการหลั่งไหลของอารยธรรมตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจเท่านั้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารได้ช่วยให้ข่าวสารด้านแบบแผน การกระทำ และการรับรู้ของเยาวชนแผ่ขยายไปอย่างรวดเร็ว จากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง และเกิดการเรียนรู้ เรียนแบบอย่างรวดเร็ว ดังนั้นค่านิยมและพฤติกรรมของวัยรุ่นจึงเปลี่ยนแปลง จนแทบจะคล้ายคลึงกันทั่วโลก (จรรยา เศรษฐบุตร, 2536:1) โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ ในปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของ การสำรวจประชากรแห่งชาติ (National survey of family growth) แสดงให้เห็นว่าในสหรัฐอเมริกาปี 1982 พบว่า สามในสี่ของสตรีอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่ไม่ได้แต่งงานเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว จากการสำรวจในประเทศฮังการี ปี 1986 พบว่า วัยรุ่นที่ยังไม่ได้แต่งงาน แต่เคยมีเพศสัมพันธ์มีจำนวนสูงพอ ๆ กับในสหรัฐอเมริกา และสวีเดน ในประเทศอังกฤษ เบลเยียม แคนาดา นอร์เว เยอรมัน พบว่า วัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี ประมาณครึ่งหนึ่งถึงสองในสาม เคยมีเพศสัมพันธ์โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน (United Nations, 1988:42) และจากการศึกษาของ แม็คฮุกและคณะ (Madhok R, Mc Callum Ak, et al., 1992:121-125) เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในประเทศอังกฤษ โดยวิธีการสำรวจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศอังกฤษ ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวน 666 คน นักเรียนโพลีเทคนิค 666 คน และนักเรียนในวิทยาลัยอีก 542 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 70 เคยมีประสบการณ์ทางเพศ และส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และมีการรับรู้ข้อดีของถุงยางอนามัย แต่ร้อยละ 19 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยเกือบทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 47 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเลย

การศึกษาของไจนาดูและโอดีซานมิ (Jinadu และ Odesanmi, 1993 :111-118) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเมือง Ile-Ife ประเทศไนจีเรีย พบว่า ร้อยละ 79 ของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์ต่างเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 4.6 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ และร้อยละ 55.4 มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน นอกจากนี้คู่วัยรักที่เคยร่วมเพศกัน เคยตั้งครรรภ์มาแล้ว ร้อยละ 3.9 เคยทำแท้งมาแล้ว ร้อยละ 3.0 และ 1 ใน 9 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการโดยใช้ถุงยางอนามัย นอกจากนี้ ร้อยละ 61.3 ยังรายงานว่าจะใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการตั้งครรรภ์เท่านั้น และโรเมอร์ และคณะ (Romer D, Bork M, et al., 1994:978) ได้ศึกษาผลกระทบของสังคมต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่มีภาวะเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่น แอฟริกัน - อเมริกัน (African - American ) อายุ 5-19 ปี จำนวน 300 คน ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า แม่เด็กจะรับรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงของโรคเอดส์ กิจกรรมทางเพศของเด็กก็ยิ่งเพิ่มขึ้นตามอายุโดยเพิ่มจากร้อยละ 12 มีประสบการณ์ทางเพศในอายุ 9 ปี ไปเป็นมากกว่าร้อยละ 80 เมื่ออายุ 15 ปี ซึ่งนับว่าเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์เป็นอย่างยิ่ง

// สำหรับประเทศไทย อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมไทย คล้ายคลึงกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก วัยรุ่นไทยรับรู้และลอกเลียนแบบ พฤติกรรมทางเพศจากวัยรุ่นตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามด้วยแฟชั่นตะวันตก และการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นในที่สาธารณะเพิ่มขึ้น ตลอดจนพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก็มีมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการสำรวจความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ในจังหวัดขอนแก่นของชวนชม สกนธวัฒน์ และคนอื่น ๆ (2530:ง) พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง (นักเรียนอาชีวศึกษา) เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหายร้อยละ 74 ของนักเรียนชาย และร้อยละ 31 ของนักเรียนหญิง มีเพศสัมพันธ์โดยมิได้แต่งงาน ร้อยละ 10 ของนักเรียนหญิงตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา และหาทางออกโดยการทำแท้งไป แล้ว นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนชายร้อยละ 36 ในการสำรวจครั้งนี้มีความเห็นว่าการเปลี่ยนคู่นอนเป็นเรื่องธรรมดา

ต่อมา สุมนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ (2532:100-107) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมจำนวน 4,377 คน พบว่า นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12 คู่รักตั้งครรรภ์ร้อยละ 3.1 และให้คู่วัยรักทำแท้ง ร้อยละ 3.0 และการศึกษาของอัญชลี คติอนุรักษ์ (2535:99-105 ) ศึกษาพฤติกรรม

ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักเรียนชาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนร้อยละ 54 เคยมีเพศสัมพันธ์โดยอายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 12 ปี และ 2 ใน 5 ของนักศึกษาทั้งหมด เคยเที่ยวบริการทางเพศ ส่วนการศึกษาของอุไรวรรณ คณิงสุขเกษม (2536) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุดรธานี พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 82 เคยมีประสบการณ์ทางเพศ โดยวัยรุ่นชายที่จังหวัดอุดรธานีมีประสบการณ์ทางเพศเร็วกว่าวัยรุ่นในกรุงเทพฯ (11-13 ปี, 14-16 ปี) โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงทั่วไป เช่น แฟน คนรู้จัก หรือคู่นอนชั่วคราว และพบว่าร้อยละ 72 มีเพศสัมพันธ์กับคู่อื่นเพศมากกว่า 1 คน โดยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงทั่วไป ร้อยละ 63 กับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 67 และกับผู้ชายด้วยกัน ร้อยละ 8 ในปีเดียวกันนั้น พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536:114) ก็ได้ศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของคณงานวัยรุ่นหญิง อายุ 15-20 ปี ในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีประมาณร้อยละ 23 ของกลุ่มที่มีคู่อุปถัมภ์แล้ว อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุ 13 ปี ยิ่งไปกว่านั้นบางคนมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมากกว่า 1 คน มีถึงร้อยละ 8 จำนวนเพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยสูงสุด 7 คน ปีต่อมา จารุรัตน์ เจียมประชาชนรากร (2537:146) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนเคยมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 33.13 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 42.13 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง ร้อยละ 36 และจุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2538:106) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 25.8 คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่คือเพื่อนหญิง ร้อยละ 59.8 เคยใช้การคุมกำเนิดบ้างเป็นครั้งคราว ร้อยละ 55.4 และเหตุผลที่ไม่ใช่เพราะคิดว่าเป็นช่วงที่ปลอดภัย ร้อยละ 43.8 อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 8 ปี

## จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มมากขึ้น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้น อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยลง การเที่ยวหญิงบริการทางเพศโดยไม่ป้องกันยังมีสัดส่วนที่มาก การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนแต่งงานกลายเป็นเรื่องธรรมดา ผลที่ตามมาภายหลังพฤติกรรมทางเพศเหล่านี้ที่เห็นได้ชัดเจนและเป็นปัญหาสำคัญมาก ได้แก่ ปัญหาการติดเชื้อเอดส์ ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา ปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมาย

ตลอดจนการคลอดบุตร โดยที่พ่อของเด็กไม่ยอมรับผิดชอบ ปัญหาเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นต้องสูญเสียอนาคตทั้งทางด้านการเรียนและการประกอบอาชีพในเวลาต่อมา

จากการรายงานของกองกามโรค พบว่า ในปี 2537 กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 15-24 ปี เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.16 ของผู้เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทั้งหมด (กองกามโรค, 2538) ส่วนผู้ป่วยโรคเอดส์นั้นพบกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี เป็นถึง 5,576 คน คิดเป็นร้อยละ 15.23 ของผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งหมด (กองโรคเอดส์, 2539) ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยเลย นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทำให้สตรีที่มีความสัมพันธ์ด้วย มีการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา ซึ่งวัยรุ่นเหล่านี้มักจะหาทางออกโดยการทำแท้งเถื่อน ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ สุกานดา สุวนิชชาติและคณะ (2530:26-32) ที่ศึกษาปัญหาทางเพศศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาทางเพศที่พบมากในนักเรียนชาย คือ การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 43.3 ส่วนนักเรียนหญิง ปัญหาทางเพศที่พบมากที่สุด คือ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ร้อยละ 4.7 การศึกษาของ สุนนา ชมพูทวีป (2531) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์หรือคู่รักตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 1.9 โดยในกลุ่มนี้มีการทำแท้ง หรือคู่รักทำแท้ง ร้อยละ 2.0 และในปีเดียวกัน ถาวร ดิษฐเย็น(2531:51-54) ศึกษาเรื่องสาเหตุของการทำแท้งเถื่อน พบว่า สตรีทำแท้งเถื่อนโดยมากเป็นสตรีโสด และอยู่ในระหว่างการศึกษา ส่วนพิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2535:117) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคณงานสตรีวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์ก่อนสมรส ร้อยละ 6 อีกทั้งมีผู้ที่เคยทำแท้งมาแล้วถึงร้อยละ 2 แม้ว่าประเทศไทยไม่มีรายงานอุบัติการณ์ การทำแท้งที่ชัดเจนเนื่องจากผิดกฎหมาย แต่มีผู้ประมาณว่าในแต่ละปีมีการลักลอบทำแท้งไม่ต่ำกว่า 2 ถึง 3 แสนราย ซึ่งจัดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญทางสาธารณสุขอีกประการหนึ่ง (ทองทึบ ทองใหญ่, สมาน ภิรมย์สวัสดิ์, 2535: 371-372)

การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ ได้กระทำกันอย่างต่อเนื่องในซีกโลกตะวันตก โดยได้มีการณรงค์ให้มีการสอนเพศศึกษาแก่วัยรุ่น โดยกล่าวว่า เนื่องจากวัยรุ่นไม่มีวุฒิภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (psychosexual immaturity) การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาจะช่วยให้วัยรุ่นคิดหาเหตุผล และลดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (จรรยา เศรษฐบุตร, 2536:57) สำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนได้รับการสนับสนุน จากหลายฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามหลักสูตร

เพศศึกษาก็เพียงแต่สอดแทรกเนื้อหาวิชาเพศศึกษาเข้าไปในบางวิชา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ดังนี้

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา 2 วิชาคือ

วิชาสุขศึกษา (พ 014) การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายจิตใจ และการปรับตัวของวัยรุ่น

วิชาสุขศึกษา (พ 016) สภาพการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพของวัยรุ่น การวางแผนครอบครัว

วิชาวิทยาศาสตร์ (ว 203) การเจริญเติบโตและการสืบพันธุ์ของคน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีส่วนเกี่ยวข้องกับเพศศึกษา 3 วิชา คือ

วิชาสุขศึกษา (พ 402) การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของวัยรุ่น การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ

วิชาสุขศึกษา (พ 503) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วิชาสุขศึกษา (พ 606) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การปรับตัวในชีวิตสมรส การวางแผนและแก้ปัญหาชีวิตครอบครัว

วิชาวิทยาศาสตร์ (ว 411 - ว 616) หลักการเกิดเพศ การแบ่งตัวของเซลล์สืบพันธุ์ การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม

วิชาพื้นฐานวิชาชีพ (พ 024) การดูแลสุขภาพของวัยรุ่น การเจริญเติบโตและพัฒนาการ ความต้องการขั้นพื้นฐานของวัยรุ่น การวางแผนป้องกันโรค

ถึงแม้ว่าจะมีการให้เพศศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนแล้ว โดยการสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ คือสุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ดังที่กล่าวมาแล้ว ก็ยังพบว่า นักเรียนวัยรุ่นนิยมที่จะแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศ จากแหล่งความรู้อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งตีพิมพ์ทั้งหลาย หนังสือโป๊ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อลามกอื่น ๆ ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลและความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น จึงมีวัยรุ่นบางส่วนหาประสบการณ์ด้วยตนเอง มีการลองผิดลองถูกอันเป็นการเสี่ยงต่อสุขภาพ และสวัสดิภาพของตนเองอย่างมาก

โดยธรรมชาติแล้ว เด็กวัยรุ่นจะได้รับการกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ อวัยวะเพศเจริญเติบโตพร้อมที่จะทำการสืบพันธุ์ได้ ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรู้สึกทางเพศสูงที่สุด (สุชาติ โสมประยูร และวรรณี โสมประยูร, 2521:45) ในขณะที่เดียวกันก็จะมีการพัฒนาด้านจิตใจจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจไปสู่สภาวะที่ต้องรับผิดชอบตนเอง ซึ่งลักษณะที่ถือได้ว่าเป็นสากลของวัยรุ่นคือการเริ่มมีอิสระมากขึ้น และมีความอยากรู้อยากลองมากขึ้น ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ใจปรารถนามากขึ้น นับตั้งแต่การกิน การเที่ยว หาความสำราญต่าง ๆ และมีพฤติกรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งพฤติกรรมของวัยรุ่นเหล่านี้มีที่มาส่วนหนึ่งจากข่าวสารที่แพร่หลาย ผู้คน รวมทั้งวัยรุ่น มีโอกาสรับข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลก สิ่งเหล่านี้เอื้ออำนวยต่อการลอกเลียนแบบ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับเพศซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของวัยรุ่นส่วนใหญ่ (ชาย โพรธิศา, 2538:3)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ถือเป็นกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มใหญ่ที่สุดในระบบการศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะทรัพยากรมนุษย์และเป็นแหล่งหล่อหลอมลักษณะของพลเมืองที่ดีของชาติ ตลอดจนเป็นศักยภาพแรงงานที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในอนาคต จึงนับว่ามีความสำคัญที่จะต้องทำความเข้าใจถึงปัญหาที่เกี่ยวกับประชากรกลุ่มนี้ และปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงก็คือปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งที่รวมสถานเริงรมย์และแหล่งอบายมุขมากมาย อันเป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางเพศได้ง่ายขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังเป็นประโยชน์ในการแนะแนว ให้คำปรึกษา และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางเพศของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสม

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร ความรู้ และทักษะ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

## สมมุติฐานการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และข้อค้นพบต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปเพื่อตั้งสมมุติฐานของการศึกษาในครั้งนี้ได้ดังต่อไปนี้

### สมมุติฐานหลัก คือ

1. ลักษณะประชากร เศรษฐกิจ สังคม ความรู้เรื่องเพศ ทักษะ ทักษะ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

### สมมุติฐานย่อย มีดังนี้

#### ลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม

1. เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
4. ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
5. สภาพที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

### ความรู้และทัศนคติ

6. ระดับความรู้เรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
7. ทัศนคติเชิงบวก หรือลบมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

### พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์

8. การดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
9. การเที่ยวสถานบันเทิงมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
10. การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
11. การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
12. การจับมือถือแขนกับคู่อภิเษก และเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
13. การกอดจูบกับคู่อภิเษก หรือเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

### **ขอบเขตของการวิจัย**

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. การศึกษาความรู้เรื่องเพศ ครอบคลุมเนื้อหา ทั้ง 4 ด้านดังนี้
 

ด้านชีววิทยา (Biological Aspect)	เรื่อง การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเพศ
ด้านจิตวิทยา (Psychological Aspect)	เรื่อง การตั้งครรรภ์และการคุมกำเนิด
ด้านสังคม (Sociological Aspect)	เรื่อง การลดแรงขับทางเพศ
ด้านสุขวิทยา (Hygienic Aspect)	เรื่อง การมีนัดและการคบเพื่อนต่างเพศ
	เรื่อง เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
	เรื่อง การเลือกคู่ครอง
	เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์



3. การศึกษาทัศนคติ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศครอบคลุมเนื้อหาดังนี้

- |                |        |                               |
|----------------|--------|-------------------------------|
| ด้านชีววิทยา   | เรื่อง | การตั้งครรภ์และการคุมกำเนิด   |
| ด้านจิตวิทยา   | เรื่อง | การลดแรงขับทางเพศ             |
| ด้านสังคมวิทยา | เรื่อง | การมีนัดและการคบเพื่อนต่างเพศ |
|                | เรื่อง | เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส           |
| ด้านสุขวิทยา   | เรื่อง | โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์       |

4. การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศครอบคลุมพฤติกรรมดังนี้

- การดื่มสุราหรือของมีเมา
- การเที่ยวสถานเริงรมย์
- การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
- การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
- การจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม
- การกอดจูบกับคู่อรัก หรือเพศตรงข้าม

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย (Variables)

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

กลุ่มที่ 1 ลักษณะประชากร เสรษฐกิจและสังคม

- เพศ
- อายุปัจจุบัน
- ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่
- ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ
- สภาพที่พักอาศัย

กลุ่มที่ 2 ความรู้เรื่องเพศ

- ระดับดีมาก
- ระดับดี
- ระดับปานกลาง

- ระดับพอใช้
- ระดับต้องแก้ไข

กลุ่มที่ 3 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

- ทักษะคิดเชิงบวก
- ทักษะคิดเชิงลบ

## 5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

### 5.2.1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

### 5.2.2 การมีเพศสัมพันธ์

## คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

**ความรู้เรื่องเพศ** หมายถึง ความสามารถในการคิด การทำความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ลักษณะได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยา และด้านสุขวิทยา

**ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด และความคิดเห็น ของนักเรียนต่อเรื่องเพศด้านการลดแรงขับทางเพศ มีนัดและการคบเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การตั้งครรรภ์และการคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในเชิงบวก (Positive) หรือเชิงลบ (Negative)

**ทัศนคติเชิงบวก** หมายถึง ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ตรงตามเหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และวัฒนธรรมโดยมีค่าระดับความสำคัญของคะแนนเท่ากับ 3.01-5.00 คะแนน

**ทัศนคติเชิงลบ** หมายถึง ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ไม่ตรงตาม ไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและวัฒนธรรมโดยมีค่าระดับความสำคัญของคะแนนเท่ากับ 1.00 - 3.00 คะแนน

**พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ** หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมกาปฏิบัติของนักเรียน ที่มีผลหรือมีโอกาสที่จะทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การตั้งครรภ์หรือคูเพศสัมพันธ์ตั้งครรภ์ และการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 6 อย่างคือ

**การดื่มสุราหรือของมีนเมา** หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมเช่น สุรา เบียร์ ไวน์

**การเที่ยวสถานเริงรมย์** หมายถึง การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ดิสโก้เทค ผับ ดอกเทลเล้าจ์ไนท์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด

**การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ** หมายถึง การอ่านหนังสือที่มีรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศ และหนังสือที่มีการบรรยายถึงการร่วมเพศ

**การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ** หมายถึง การดูภาพยนตร์ หรือวิดีโอที่แสดงถึงการเล่าโลม ร่วมเพศ ประเภท X หรือ R

**การจับมือถือแขน** หมายถึง การใช้อวัยวะตั้งแต่ต้นแขนไปถึงมือจับต้องแขน มือ หรือคล้องแขนกับคู่รัก หรือเพศตรงข้าม

**การกอดจูบ** หมายถึง การเล่าโลมฝ่ายตรงข้าม โดยใช้อวัยวะเช่น มือ แขน ปาก สัมผัสกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของอีกฝ่ายหนึ่ง

**การมีเพศสัมพันธ์** หมายถึง การที่ฝ่ายชายสอดใส่อวัยวะเพศของตนเข้าไปในช่องคลอดของฝ่ายหญิง ซึ่งในที่นี้จะเน้นเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเท่านั้น

**นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

อายุ หมายถึง อายุของนักเรียนคิดเป็นปีเต็มในวันตอบแบบสอบถาม

ระดับชั้น หมายถึง ระดับชั้นเรียนที่นักเรียนชายหญิงกำลังศึกษาอยู่คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่4-6

รายได้ที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครองรวมทั้งรายได้อื่นที่ได้รับต่อเดือน โดยที่ยังไม่หักค่าใช้จ่าย ซึ่งไม่รวมค่าที่พักอาศัย

สถานที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ในขณะที่กำลังศึกษา คือ อยู่กับบิดาหรือมารดา และอยู่กับบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ บิดาหรือมารดา

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัย ถือว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และถูกต้องตามความเป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงกระบวนการเรียน การสอน เกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุง ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น
2. เป็นประโยชน์ในโครงการแนะแนวและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ให้มีประสิทธิภาพตรงกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับบิดามารดา ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนในสังคมได้ตระหนักถึงปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น อันจะนำไปสู่การป้องกันปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
4. เป็นแนวทางสำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุข ในการดำเนินงานควบคุมและป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตลอดจนการจัดบริการเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นได้ตรงกับปัญหา และความต้องการมากยิ่งขึ้น